

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Milana Podhrázkého a Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **N. H.**, zast. JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Karlovo náměstí 287/18, Praha 2, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2023, čj. CPR-28542-12/ČJ-2020-930310-V238, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 11. 2023, čj. 18 A 10/2023-30,

t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud se v tomto usnesení zabýval tím, zda jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti žalobce (dále „stěžovatel“).

[2] Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odbor cizinecké policie, rozhodnutím ze dne 29. 7. 2020, čj. KRPT-217287-32/ČJ-2019-070022, vyhostil stěžovatele podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 a 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů. Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel odvolání, které žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Následně podal stěžovatel proti rozhodnutí žalovaného u Krajského soudu v Ostravě žalobu, který ji v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl.

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost a spolu s ní požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V návrhu uvedl, že závažná újma v podobě nuceného vycestování ob stojí i v porovnání s tím, že se do této situace dostal vlastním zaviněním. Újma existuje a její posouzení by mělo být hlavním předmětem věci. Nelze odhlédnout od doby pobytu stěžovatele na území České republiky. Tu od svého příjezdu v roce 2009 neopustil. Dne 12. 9. 2019 byl zajištěn pro uskutečnění správního vyhoštění. Nebude-li přiznán odkladný účinek, jeho situace se bude opakovat. Rozhodnutí žalovaného a krajského soudu jsou nepřezkoumatelná. Nepřiznání odkladného účinku proto bude mít dopad na jeho neoprávněný pobyt na území. Tuto situaci nebude možné

řešit jiným zákonným způsobem. Dále odkázal ve vztahu k podmínkám pro zajištění cizince za účelem správního vyhoštění na rozsudek NSS ze dne 31. 1. 2023, čj. 5 Azs 96/2021-39, č. 4456/2023 Sb. NSS.

[4] Nejvyšší správní soud rozhodl o návrhu na přiznání odkladného účinku s ohledem na jeho obsah dříve, než uplynula lhůta žalovanému k vyjádření se k návrhu. Případné vyjádření žalovaného by totiž nemělo žádný vliv na závěr o nedůvodnosti návrhu.

[5] Žaloba proti rozhodnutí o správním vyhoštění má odkladný účinek ze zákona podle § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Kasační stížnost však odkladný účinek již nemá. Nejvyšší správní soud jej nicméně může na návrh stěžovatele přiznat podle § 107 s. ř. s. za přiměřeného užití § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Kromě formální podmínky, již je podání příslušného návrhu, je pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nutné splnění tří podmínek: (1) výkon nebo jiné právní následky musejí pro stěžovatele znamenat újmu, (2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS). Povinnost tvrdit a osvědčit hrozbu újmy tíží stěžovatele (usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32, nebo ze dne 24. 9. 2015, čj. 2 As 218/2015-50). Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaný a podepřený konkrétními důkazy (usnesení NSS ze dne 30. 1. 2012, čj. 8 As 65/2011-74), přičemž stěžovatelem tvrzená a prokazovaná újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (usnesení NSS ze dne 3. 10. 2017, čj. 9 Afs 275/2017-20).

[6] Nejvyšší správní soud je obecně k přiznávání odkladného účinku v případě správního vyhoštění vstřícnější, neboť výkon rozhodnutí o správním vyhoštění představuje újmu hrozící stěžovateli ze své povahy. Povinnost tvrdit a osvědčit, v čem může vznik vážné újmy výkonem napadeného rozhodnutí spočívat, však tíží navrhovatele rovněž v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti totiž není automatické či plošné. Naopak je třeba posoudit individuální okolnosti pro jeho přiznání v každém jednotlivém případě (usnesení NSS ze dne 29. 5. 2019, čj. 8 Azs 147/2019-22, bod 7, nebo ze dne 8. 11. 2021, čj. 8 Azs 326/2021-26, bod 5).

[7] Návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není důvodný.

[8] Nejvyšší správní soud předně podotýká, že předmětem tohoto usnesení je otázka, zda kasační stížnosti stěžovatele přiznat odkladný účinek či nikoliv. Soud se proto v tuto chvíli nemůže zabývat tím, zda jsou rozhodnutí žalovaného a krajského soudu přezkoumatelná či zda je rozhodnutí o správním vyhoštění správné. Je proto nerozhodné, zda důvodem pro správní vyhoštění bylo zaviněné jednání stěžovatele.

[9] Stěžovatel obecně poukazuje na délku svého pobytu na území ČR. Netvrdí však, jaká konkrétní újma mu v důsledku vycestování z ČR po 14 letech vznikne či jak se projeví v jeho životě. Z ničeho proto nelze seznat, že by nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti mohl být zasažen jeho soukromý a rodinný život v ČR. Důvodem pro přiznání

pokračování

odkladného účinku není ani hrozba zajištění za účelem správního vyhoštění. Stěžovatel netvrdí, jaká konkrétní újma mu v případě zajištění za účelem správního vyhoštění hrozí. Nadto případnému zajištění se může vyhnout tím, že dobrovolně z území vycestuje. Pouhá možnost zajištění podle § 124 zákona o pobytu cizinců proto z povahy věci nemůže představovat újmu, která by odůvodňovala přiznání odkladného účinku v řízení, jehož předmětem je přezkum rozhodnutí o správním vyhoštění. Za újmu hrozící stěžovateli nelze považovat ani to, že bude jeho další pobyt na území neoprávněný. Účelem odkladného účinku kasační stížnosti totiž není legalizovat pobyt stěžovatele na území ČR, nýbrž odvrátit hrozící újmu. Tu však stěžovatel v kasační stížnosti nijak konkrétně netvrdí.

[10] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů dospěl k závěru, že samotný výkon napadeného rozsudku by pro stěžovatele neznamenal újmu, která by odůvodňovala přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti. Protože nebyla naplněna první z podmínek pro přiznání odkladného účinku, nezabýval se naplněním zbylých dvou podmínek. Návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proto zamítl podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s.

[11] Usnesení o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím dočasné povahy. Nelze z něj proto dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude věcně rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 19. prosince 2023

Petr Mikeš
předseda senátu